

PATENTNI SPIS BR. 4215

Ignac Fürst, tvorničar crijepa, Bjelovar.

Dvožlijebni vučeni crijep.

Prijava od 27. septembra 1925.

Važi od 1. januara 1926.

Predmet je ovoga pronalaska dvožlijebni vučeni crijep, tačnije govoreći crijep naznačen time, što sa svake strane ima dva žlijeba, a postupak kod fabrikacije je takav, da je glinena masa kod obrađivanja u oblik crijepa „vučena“ a ne „prešana“ čime se dobivaju laki, a ipak čvrsti crepovi.

Zadaća je svakoga crijepa u prvome redu, da se krov, koji je crijepom pokriven, učini nepropustljivim protiv atmosferskih nepogoda, protiv kiše i snijega. Najprimitivniji oblici crepova, koji su se sastojali od jednostavne ploče bez žlijebova, ovu su zadaću izpunjavali samo nepotpuno, jer se na pr. kiša polagano cijedila kroz pukotine između pojedinih međusobno se tiućih crepova, čime se tavan kuće manje ili više promočio. Da bi se kako doskočilo tima neprilikama, već su se od duže vremena počele upotrebljavati bolje izvedbe crepova, koje imaju sa svake strane po jedan žlijeb. Kod montaže ovih crepova na krov, crepovi se ne meću naprosto jedan pored drugoga, nego tako da rub jednoga crijepa zahvati u žlijeb susjednoga, čime se mislilo postići, da voda s krova ne može prokopati na tavan. Iako se mora priznati, da je tim bilo mnogo pomoženo stvari, ipak svrha, da se krov učini potpuno nepromočnim i kod najjačih kiša, nije tim bila potpuno postignuta. Naime jedan sam žlijeb ipak nije dovoljan, da spriječi, da se kod velike navale vode ne bi nešto vode i oko žlijeba omaklo, te na tavan prokapalo. Zato je kod konstrukcije crijepa, koja se ovdje opisuje, odabran jedan oblik crijepa, koji sa svake strane ima po dva žlijeba.

Potanje se oblik novoga crijepa razabire iz slika 1 i 2. Sl. 1, prikazuje crijep gledan odozgora, a slika 2, prikazuje donju stranu crijepa. Osim uobičajenih udubina i izbočina, kakove se nalaze obično na svim sličnim crepovima, mi vidimo na slikama 1 i 2, ovo: a na gornjoj strani crijepa na jednomu rubu dva žlijeba 1 i 2 uzduž cijeloga crijepa; b na donjoj strani crijepa, na protivnomu rubu, isto lakova dva žlijeba 3 i 4. Žlijebovi 1 i 2, odnosno 3 i 4, vide se i na prerezu crijepa 5, prikazanom na slici 3. Radi bolje ilustracije prikazano je na slici 3 još i to, kako crijepovi 6 i 7, koji bi na krovu bili susjedi crijepa 5, zahvaćaju svojim odgovarajućim žlijebovima i pripadnim izbočinama u crijep 5. Iz same slike vidi se, da je međusobno zahvaćanje dvaju susjednih crepova na krovu kod naše konstrukcije takovo, da je u kudikamo jačoj mjeri nego prije zajamčeno, da voda između dva ovakova i ovako postavljena crijepa ne može prokopati.

Moglo se crijep u svrhu zaštite od prokapavanja vode između crepova na krovu snabdjeti sa dva žlijeba na rubovima i tako, da se kod fabrikacije radiolo prešanjem, ali pokusi su pokazali, da su na taj način dobiveni crepovi odviše masivni i teški, te prema tomu neekonomični. Naprotiv, ako se dvožlijebni crijep gradi, kao što je to kod našega slučaj, ne metodom prešanja, nego drugom od dviju kod pravljenja crepova uobičajenih metoda, naime „vučenjem“, onda tako dobiveni dvožlijebni vučeni crepovi, osim već spomenutih prednosti imaju i tu prednost, da su lagani; a i

pak čvrsti i pouzdani, dok je način fabrikacije ekonomičan.

Patentni zahtjev:

Dvožlijebni vučeni crijev, naznačen time, što je isti s gornje strane u blizini jedno-

ga svoga uzdužnoga ruba snabdjeven dvama paralelnim žljebovima, a na donjoj strani, u blizini protivnoga ruba, isto takovim dvama žljebovima, čime se postizava, da nakon montaže na krovu susjedni crepovi tako potpuno zahvaćaju jedan u drugi, da krov ni u kojemu slučaju ne može prokapati.

PATENTNI SPIS BR. 4215

Ignac Fürst, tvoritelj crijeva, Bjelovar.

Dvožlijebni vučeni crijev.

Važi od 1. januara 1926.

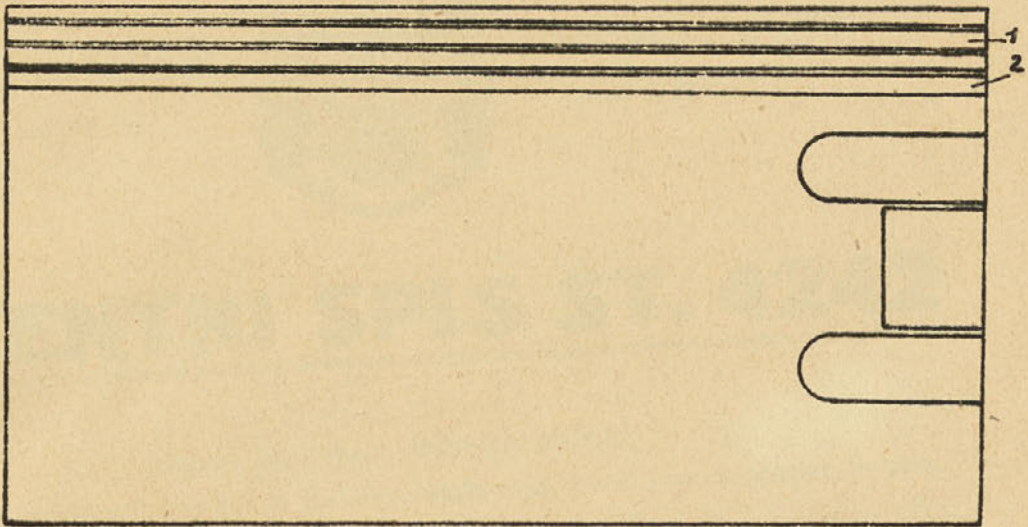
Prijava od 27. septembra 1925.

Polanše se oblik novoga crijeva razabire iz slika 1 i 2. Slika 1 prikazuje crijev gornje strane odobora, a slika 2 prikazuje donju stranu crijeva. Osim nubičastih udubina i izbočina, kakove se nalaze obično na svim sličnim crepovima, mi vidimo na slikama 1 i 2, ovo: a na gornjoj strani crijeva na jednom rubu dva žlijeba 1 i 2 uzduž cijeloga crijeva; b na donjoj strani crijeva, na protivnom rubu, isto takova dva žlijeba 3 i 4. Žlijebovi 1 i 2, odnosno 3 i 4, prikazani su na pretezu crijeva 5, prikazanom na slici 3. Radi bolje ilustracije prikazano je na slici 3 još i to, kako crijevo 6, za kojim na krovu bili susjedni žlijebovima izvađaju svojim odgovarajućim žlijebovima i pripadnim izbočinama u crijevo 5. Iz same slike vidi se, da je međusobno zahvaćanje dvaju susjednih crepova na krovu kod naše konstrukcije takovo, da je u kradikama još mjesti nego prije zatačeno, da voda između dva ovakova i ovako postavljena crijeva ne može prokapati.

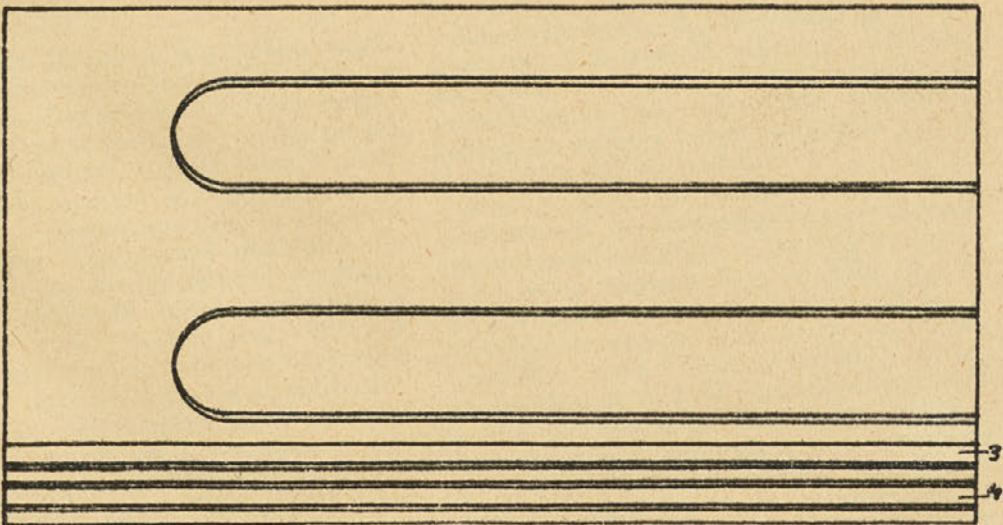
Moglo se crijevo u svrhu zaštite od prokapanja vode između crepova na krovu snabdjeti sa dva žlijeba na rubovima i ta-ko, da se kod fabrikacije radilo prešanjem, ali pokuši su pokazali, da su na taj način dobiveni crepovi odviše masivni i teški, te prema tomu neekonomični. Naprotiv, ako se dvožlijebni crijev gradi, kao što je to kod našega slučaja, ne metodom prešanja, nego drugim od dviju kod prešavanja crepova nubičastih metoda, naime, "vučenjem", onda tako dobiveni dvožlijebni vučeni crepovi, osim već spomenutih prednosti imaju i tu prednost, da su lagani, a i

Predmet je ovoga pronalaska dvožlijebni vučeni crijev, lačnije govoreći crijevo naznačeno time, što sa svake strane ima dva žlijeba, a postupak kod fabrikacije je takav, da je glatena masa kod obradivanja u oblik crijeva "vučena", a ne "prešana", čime se dobivaju laki, a ipak čvrsti crepovi.

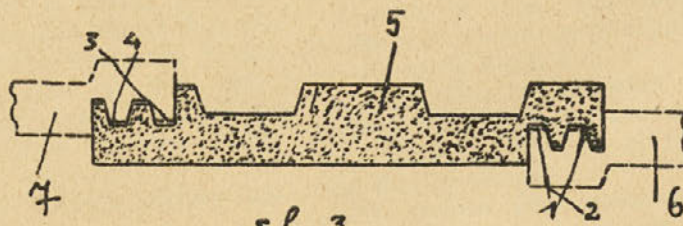
Zadaca je svakoga crijeva u prvome redu, da se krov, koji je crijevom pokriven, učini nepropustljivim protiv atmosferskih nepogoda, protiv kiše i snijega. Najprirodniji oblici crepova, koji su se sastojali od jednoličnih ploče bez žlijebova, ovi su zahtjevi izpunjavali samo nepotpuno, jer se na pr. kiša polagano cijedila kroz pukotine između pojedinih međusobno se ličećih crepova, čime se javila kuće manje ili više promocija. Da bi se kako doskocišlo tima nepravilnostima, već su se od duže vremena počele upotrebljavati polje izvedbe crepova, koje imaju sa svake strane po jedan žlijeb. Kod montaže ovih crepova na krov, crepovi se ne meću naprotiv jedan pored drugoga, nego tako da rub jednoga crijeva zahvati u žlijeb susjednoga, čime se postiglo, da voda s krova ne može prokapati na javu, iako se mora priznati, da je tim bilo mnogo pomoćno stvar, i-pak svrha, da se krov učini potpuno nepromocnim i kod najjačih kiša, nije tim bi- la potpuno postignuta. Naime, jedan sam žlijeb ipak nije dovoljan, da sprječiti, da se kod našega slučaja, ne metodom prešanja, nego drugim od dviju kod prešavanja crepova nubičastih metoda, naime, "vučenjem", onda tako dobiveni dvožlijebni vučeni crepovi, osim već spomenutih prednosti imaju i tu prednost, da su lagani, a i

sl. 1.

sl. 2.

sl. 3.

